

ת"פ 49269/08/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד עדי יהודה בן שימול

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 49269-08-21 מדינת ישראל נ' בן
שימול(עצור/אסיר בפיקוח)
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:
המאשימה מדינת ישראל
יחידת תביעות שלוחת רחובות
ע"י ב"כ עוה"ד ליאורה זמיר ועו"ד רותם נבון פסחא.
הנאשם עדי יהודה בן שימול
ע"י ב"כ עוה"ד גיורא זילברשטיין

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות בכתב האישום המתוקן בת.פ 49269-08-21 (להלן: התיק העיקרי) והורשע בהטרדה באמצעות מתקן בזק - לפי סעיף 30 לחוק התקשורת בזק ושירותים התשמ"ב 1982 ובפגיעה בפרטיות בילוש והטרדה - לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א 1981.
2. כמו כן הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא לפי סעיף 406 (ב) ביחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), עבירה של גניבה בצוותא לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין ובעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) וזאת במסגרת ת.פ 40767-11-16 (תל אביב) (להלן: התיק המצורף).
3. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיוטל על הנאשם וכל צד טען כראות עיניו בעניין זה וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתבי האישום

תיק עיקרי

4. במהלך התקופה שבין 30.07.2021 ועד ה-15.08.2021 הטריד הנאשם את המתלוננת, עמה ניהל חודשיים קודם קשר רומנטי, בכך שהתקשר אליה ב-200 הזדמנויות שונות וזאת חרף בקשותיה כי יחדל ממעשיו. כמו כן במהלך תקופה זו, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, יצר הנאשם פרופילים פיקטיביים ביישומון האינסטגרם ושלה דרכם למתלוננת הודעות, הודעות למתלוננת המפרטות אודות מעשיה, דרכי התנהלותה ומפגשיה החברתיים.

תיק הצירוף

5. לפי האישום הראשון : בתאריך 9.11.16 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, התפרצו הנאשם והאחר בצוותא חדא, בדרך שאינה ידועה למאשימה, לדירתם של המתלוננים באור יהודה. באותן הנסיבות נטלו הנאשמים מתוך מגירה בשידה, מחדר השינה בדירה, ללא הסכמת המתלוננים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב את רכושם: כסף מזומן בסך של ב-25,000 ₪ ו-7,000 דולר; שרשראות ועגילים בשווי של כ-15,000 ₪, כל זאת כשהם מתכוונים לשלול את הרכוש מהמתלוננים שלילת קבע. הנאשמים הותירו את הדירה מבולגנת כאשר רוקנו את תכולת כל מגירות הארון והשידה בחדר השינה, הפכו מזרונים והשליכו את תכולת המגירות והארון על הרצפה. לפי האישום השלישי - בתאריך 9.11.2016 בשעה 21:40 החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.5152 גרם נטו, במגירות בחדר השינה בביתו ללא היתר ורישיון מהמנהל.

תסקירי מבחן

6. תסקירים רבים הוגשו לתיק המצורף (25.10.21, 9.1.2022, 13.3.2022, 6.4.2022, 10.4.2022, 28.4.2022, 17.5.2022, 25.12.2022) וכן הוגש תסקיר לתיק העיקרי. התסקירים מגוללים את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, היסטוריה עבריינית והתייחסותו לעבירת ההתפרצות, הערכת הסיכון וסיכוי לשיקום. אפרט בקצרה.

7. הנאשם בן 33, רווק ומתגורר בבית אמו ברמלה. לדבריו, אופיין כתלמיד בעל קשיי הסתגלות ואובחן כלקוי למידה. בנערותו, חבר לחברה שולית והחבל לבצע עבירות, בגין נשלח למעון נעול "גילעם", ובהמשך להוסטל במסגרת חסות הנוער, שם שהה עד גיל 18. הנאשם לא גויס לצבא על רקע מעורבותו בפלילים. כמו כן, לאורך השנים התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. לאחר ששוחרר ממעצרו בפאק"ל, שהה במשך תקופה קצרה בקהילה סגורה לטיפול במכורים, ובחודשים האחרונים החל לעבוד כמחסנאי בחברת ביגוד.

8. בהתייחס לעבירה מושא התיק העיקרי - הנאשם הכחיש כל שימוש באלימות מצדו. הוא ציין כי התקשר פעמים בודדות למתלוננת כדי לתאם הגעה ולקחת את הצידוד השייך לו, ולא מתוך כוונה להטרדה. בנוסף, הכחיש כל ניסיון בילוש או הטרדה מצדו באמצעות האינסטגרם. בהתייחס לעבירות מושא תיק הצירוף - הכחיש הנאשם מעורבות בביצועה וכפר בהאשמות שיוחסו לו וגם מסר כי מתכוון להמשיך ולהילחם בבית המשפט על זיכוי.

9. בין השנים 2006-2009 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות בתחום הסמים, האלימות, רכוש ואלימות זוגית ונדון לעונשים שונים, למאסר בפועל, למאסר בעבודות שירות ולמאסרים מותנים ועונשים נוספים.

10. הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחון שנערך בעינינו בשנת 2018. שירות המבחן התרשם מאדם שגדל בתא משפחתי מורכב, שאופיין באלימות וביחסים קונפליקטואליים בינו לבין הוריו. מגיל צעיר החל לבצע עבירות ועבר בין מסגרות חינוך שונות והתמודד עם קשיים רגשיים מילדותו וחווה אכזבות מגורמים משמעותיים בחייו ומהמערכות השונות אשר לתפיסתו לא סייעו לו בהתאם לצרכיו. הנאשם פיתח התמכרות לסמים מגיל צעיר, ניהל אורח חיים שולי וכאשר הופנה לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, כך למשל לא מסר בדיקות שתן כשהתבקש, על אף דחיות והזדמנויות מרובות שניתנו לו.

11. באבחון בתיק עבירת רכוש שנערך באוקטובר 2021, הנאשם גילה מוטיבציה נמוכה לטיפול ולגמילה והכחיש התמכרויות לסמים. בחקירת המעצר שנערכה בספטמבר 2021, התחדד עומק התמכרותו לסמים.
12. חרף הספקנות שהביע שירות המבחן באשר ליכולתו של הנאשם להירתם מהליכים שיקומיים השתלב הנאשם בקהילה טיפולית סגורה "רוח מדבר". מגורמי הטיפול נמסר כי התנהגותו של הנאשם מאופיינת בקשיי ויסות, תקשורת וקבלת סמכות מול הצוות המטפל והתקיימו שיחות משמעת. כעבור חודשיים הנאשם התפרץ על מדריכיו ומטופלים בעקבות ויכוח סביב השתתפותו בקבוצה וקשייו לעמוד בתנאים. במהלך האירוע הנאשם התקשה לווסת את עצמו, קילל את המדריך שלו וזרק חפצים על מטופלים. לנוכח בעיות משמעת אלו והערכה כי הנאשם עשוי לסכן מטופלים ומדריכים אחרים ומתקשה לקבל סמכות ומרות, הוחלט לסיים את הטיפול בו בקהילה ובאופן מידוי.
13. לאחר ההרחקה הנאשם פנה על דעת עצמו לטיפול ביחידה העירונית להתמכרות. שירות המבחן סבר כי אין בטיפול ביחידה להתמכרויות לתת מענה מספיק לצרכיו ולנוכח סירובו לקבל את עמדתו המקצועית של שירות המבחן והערכתם מסיכון להישנות עבירות לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולי. חרף זאת, מצא בית המשפט בתיק המצורף לתת לנאשם הזדמנות לטיפול ביחידה להתמכרויות.
14. הנאשם אמנם התמיד בהתחלה בהגעה למפגשים הטיפולים וניכר כי מתייחס ברצינות לטיפול ומעוניין להיתרם ממנו אולם, לאחר אירוע בו התנהל באופן לא מווסת מול צוות היחידה, ניתן הנאשם את הקשר עם גורמי הטיפול והפסיק את הטיפול על דעת עצמו. להערכת גורמי הטיפול, הנאשם היה תחת שימוש פעיל בסמים בעת זו. הנאשם מסר כי ניתק את הקשר עם היחידה להתמכרויות משום שזעם על כך שמסמך שהיה אמור להינתן לו, על ידי גורמי הטיפול לא ניתן לו ומשום שההתמדה בטיפול ובקשר עם היחידה להתמכרויות הפריעה לעבודתו. בנוסף הביעה הנאשם קושי נוכח הימשכות ההליכים בעניינו וביקש לסיים בהקדם האפשרי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה מודעות נמוכה לעומק התמכרותו וחסר מוטיבציה לטיפול.
15. שירות המבחן זימן הנאשם לבדיקה לאיתור שרידי סם פעם נוספת, אך הנאשם לא הצליח לתת דגימה ולכן אין אינדיקציה למצבו התמכרותי כיום. עם זאת, הנאשם טוען כי מאז שנכנס לקהילת 'הדרך' בפברואר 2022, הוא נקי מסמים.
16. שירות המבחן לקח בחשבון כגורמי סיכון את עברו הפלילי ואת כך שלא הורתע מסנקציות קודמות. בנוסף, את התמכרותו לסמים לצד העדר מודעות ומוטיבציה לשינוי ולגמילה. הנאשם בעל קווי אישיות אנטי סוציאליים, קשיי ויסות ואורח חיים לא יציב. כמו כן, הנאשם לא לוקח אחריות על ביצוע העבירות, ונוקט בהכחשה וטשטוש באופן שלא מאפשר התבוננות מעמיקה בבעיותיו. לצד זאת, שירות המבחן לקח בחשבון כגורמי שיקום את שאיפותיו לנהל אורח חיים מתפקד ונורמטיבי.
17. שירות המבחן סבור כי במצבו סיכון להישנות העבירות. על אף שהביע רצון מילולי בטיפול, הנאשם לא שיתף פעולה עם ההליכים הטיפולים במסגרות אליהן הופנה. לפיכך, לא נוצר בסיס להמלצה טיפולית ושיקומית, ושירות

המבחן המליץ על ענישה קונקרטית ומרתיעה.

טיעוני הצדדים לעונש

18. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם ההגנה על שלומם ובטחונם של אדם, הגנה על פרטיותו רכוש וקניינו. בטיעוניה סקרה את נסיבות ביצוע העבירות בשני כתבי האישום. בתוך כך הפנתה למעשים האובססיביים של הנאשם אשר התקשר אין ספור פעמים לחברתו לשעבר ויחווה דעתו על מעשיה והתנהגותו תוך שימוש בפרופילים פיקטיביים ברשת החברתית. עוד ביקשה המאשימה לייחס חומרה ייתרה למעשים בתיק הצירוף אשר בוצעה בצוותא, בתחום ותכנון מוקדם והיא בעלת פוטנציאל גבוה להתפתחות אירוע אלימות. מכאן עתרה המאשימה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים. בתיק העיקרי 6-12 חודשים בתיק הצירוף 12-24 חודשים וענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

19. באשר לקביעת העונש בגדרו של המתחם, הפנתה המאשימה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, קיומם של מאסרים מותנים שלא היו גורם מרתיע ומציב גבול (טעת/1- טעת/3). וכן סקרה את עיקרי תסקירי המבחן והדגישה כי הנאשם מכור לסמים, ניתנה לו האפשרות להשתקם והוא שוחרר לקהילה טיפולית "רוח מדבר" אך בחר לעזוב את הקהילה ולנתק את הקשר עם גורמי הטיפול וההערכה היא ששב לעשות שימוש בסמים ובאופן המלמד על סיכון להישנות עבירות. המאשימה הדגישה כי הימשכות ההליכים רובצת לפתחו של הנאשם וההזדמנויות שניתנו בידיו להשתלב בהליכים טיפוליים. עוד בהקשר לתיק הצירוף הדגישה כי הנאשם ניהל ההליך עד תום ולכן אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו.

20. מטעמים אלו, העונש הראוי, כך לדברי המאשימה הוא מאסר בן 28 חודשים הכולל הפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר, מאסר על תנאי, קנס ופסילה.

21. בא כוח הנאשם בטיעונו לא חלק על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, אך הסתייג מהמתחמים שאותם הציגה המאשימה ולטעמו אלו אינם תואמים את נסיבות ביצוע העבירות או מדיניות הענישה הנהוגה. באשר לתיק העיקרי טען כי ישנה חשיבות רבה לשאלה מה טיב היחסים בין הנאשם ובין המתלוננת כיום ועצם ניתוק הקשר הוא מהווה גורם ממתן. לטעמו את מתחם הענישה יש לקבוע בין מאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בא כוח הנאשם מסכים כי החמורה מבין העבירות היא עבירת ההתפרצות בתיק העיקרי ומבלי להרחיב אודות נסיבות ביצועה עתר לקבוע את מתחם הענישה 4-15 חודשים וזאת בהתבסס על פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה, חלק הוגשו לתיק בית המשפט לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש.

22. בא כוח הנאשם גם לא חסך במאמץ לשכנע את בית המשפט כי למרות שהנאשם לא לקח אחריות ולו מינימלית בתיק הצירוף ולמרות שלא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו להשתלב בטיפול ולמרות שתסקיר המבחן לא בא בהמלצה להאריך את המאסר המותנה והמליץ על עונש מוחשי יש להימנע משליחתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. בתוך כך הפנה לגילו של הנאשם, משך התקופות בהם שהה במעצר, בפיקוח אלקטרוני וגם בתנאים מגבילים. כן הדגיש את הניסיון לשמור יציבות בתחום התעסוקה, חלוף הזמן מיום ביצוע העבירות ואורכם של

המאסרים המותנים והמועד בהם ניתנו. בהקשר זה נטען כי אחד מהם צריך להיות מופעל בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית שהפכה לעבירה מנהלית. עוד הפנה לעונש שהוטל על שותפו של הנאשם בתיק המצורף והעובדה כי המותב שדן בעניינו הפנה אותו לממונה על עבודות השירות ובאופן שנטה ציפיה בליבו של הנאשם באשר לתוצאות ההליך.

23. מטעמים אלו סבור בא כוח הנאשם כי ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ואת המאסרים על תנאי להפעיל בחופף.

24. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "כל הזמן הזה היו ניסיונות שלי, הייתי באשפוזית, הייתי בקהילת רוח מדבר, אני כן מנסה, המעידה שלי זה בגלל העישון והשימוש שלי, זו הייתה התקלה שלי, זה לא משהו שמצדיק שאני אכנס בגללו, אני הולך בדרך טובה, עובד יום יום, אין לי חברים עבריינים, אין לי שום קשר לעבריינות. כל השנים האלה זה גם סגר לי את החיים, 6 שנים זה לא כי אני בחרתי לנהל את התיק הזה, רציתי לשכור בית ולא יכולתי להתחייב לדברים".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

25. בעניינינו יש לקבוע מתחם עונש בנוגע לכל כתב אישום בנפרד, משום שמדובר במעשים שאין ביניהם קשר ענייני הדוק, הם בוצעו לא רק במועדים שונים אלא גם כלפי מתלוננים שונים. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.21); ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נגד מדינת ישראל (24.6.15); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נגד מדינת ישראל (29.12.14); ע"פ 1261/15 דלאל נגד מדינת ישראל (13.9.15)).

26. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה - והכול בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

התיק העיקרי

27. הנאשם במעשיו פגע בזכותה של המתלוננת לכבוד ולפרטיות, זכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. לא מדובר במעשה חד פעמי אלא מסכת של הטרדות חוזרות ונשנות מתוך אדנות וקנאה מבלי לכבד את זכותה של המתלוננת לאוטונומיה וחוסר רצונה בקשר זוגי עמו או בכלל. הנאשם הפר את שלווה רוחה של המתלוננת הטריד אותה בעשרות שיחות טלפון. לא זו בלבד, הנאשם לא שעה לבקשותיה כי יחדל ממעשי ההטרדה, שלח למתלוננת הודעות

באמצעות יישומן האינסטגרם אודות מעשיה, דרכי התנהלותה ומפגשיה החברתיים באופן המלמד על כך שנהג לעקוב אחריה ולפגוע בפרטיותה. מעשים אלו נועדו לפגוע במתלוננת ולמרר את חייה. ולא קשה לדמין את תחושותיה של המתלוננת שנאלצה להתמודד עם ההטרדות הרבות מצד הנאשם, יום אחר יום משך תקופה כה ארוכה ופגעו בשגרת חייה וביכולתה לנהל חיים שלווים ותקינים.

28. זאת ועוד, אי אפשר לנתק את ביצוען של העבירות מתופעת האלימות נגד נשים בכלל אשר הפכה למרבה הצער למכת מדינה. ופעמים רבות עבירות כגון אלו בהן הורשע הנאשם הן תמרור אזהרה מפני ביצוען של עבירות אלימות חמורות יותר. בעניין זה אין לי אלה להפנות לע"פ 10756/04 מאיר אזולאי נ' מדינת ישראל (7.7.2005):

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה של האישה להתנתק ממנו, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אישה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האישה, ולא פעם גם את חייה..."

29. באשר למדיניות הענישה הנהוגה אשר מהווה כלי עזר בקביעת מתחם העונש הראוי. עיון בפסקי דין רבים העוסקים בעבירות איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק המלווים מלמד על מנעד רחב של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל. מטבע הדברים בעבירות מסוג זה ניתן למצוא דרגות חומרה שונות כאשר מתחם הענישה עומד ביחס ישיר לכמות העבירות, תכיפותן ומידת חומרתם של המסרים שהועברו. חלק מהמקרים שיובאו להלן עולים בחומרתם על המקרה שלפניי כך למשל נלוו למעשי הטרדה עבירות נוספות, והדבר נלקח בחשבון ומבוצעות ההתאמות הנדרשות.

30. רע"פ 4189/21 אילן מנסור נ' מדינת ישראל (15.6.2021)- הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום בעבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. על פי עובדות כתב האישום הראשון, שלח המבקש הודעות מאיימות לאחיו. בין היתר, כתב כי "יגמור עליו" ועל בנו; "ישבור לו את הגב"; ו-"יקבור אותו חי". את אחיינו הטריד המבקש בכך שהתקשר אל הטלפון הנייד שלו 242 פעמים, על מנת להפחידו או להקניטו. על פי עובדות כתב האישום במשך כשבוע התקשר הנאשם לפרודתו 372 פעמים ולבתו 359 פעמים. בנוסף, במהלך כשבוע ולאחר שנחקר באזהרה בגין הטרדה באמצעות מתקן בזק, שב המבקש והטריד את פרודתו ואת בתו בכך שהתקשר אל פרודתו כ-290 פעמים, ואל בתו 248 פעמים. מתחם הענישה בגין כתב האישום הראשון נקבע החל ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וביחס לכתב האישום השני בין 6 חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער.

31. רע"פ 1491/19 קובי פפאשווילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות. הנאשם והמתלוננת ניהלו קשר זוגי למשך כשנה. במהלך כחודשיים ביצע הנאשם קרוב ל-400 התקשרויות והודעות טלפוניות למתלוננת, בהן איים בבטות כי יפגע בגופה, באמה וברכוש ואף איים כי ירצח אותה, והאשים אותה כי משוחחת עם אחרים וצוחקת עליו בפני חבריה, באופן שאינו לרוחו. בחלק מהמקרים דרש המבקש לדעת היכן שוהה המתלוננת; ובשני מקרים שונים אף הגיע למקום בו שהתה, יצר עמה קשר טלפוני ודרש

להסיעה לביתה או למקום עבודתה - על אף שסירבה לכך. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 15 חודשים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

32. רע"פ 4976/18 ריאני נ' מדינת ישראל (12.8.2018) הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות של הטרדה, וכן איומים, על פרודתו. בארבעה מועדים שונים, בתקופה שבין חודש יולי 2014 לחודש ינואר 2015 שלח המבקש לפרודתו ואם בנו כ-30 הודעות טקסט מטרידות ובוטות, כשאחת מהן אף כללה דברי איום בוטים. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי, מאסר בפועל בן 9 חודשים הכולל הפעלת מאסר מותנה. ערעורים שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לערער.

33. רע"פ 1738/15 ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל (11.3.15)- בית המשפט קמא הרשיע את הנאשם בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק לאחר שבמועדים שונים **משך 5 ימים** איים על המתלוננת, גרושתו ואם 4 בנותיו במשלוח עשרות הודעות בעלות תוכן מטריד ומאיים בין היתר באיומים על חייה. באחד המקרים, הנאשם שלח למתלוננת הודעת טקסט בה ביקש ממנה להתקשר אליו שתתפנה ומשלא עשתה כן מידית, הגיע הנאשם לדירתה ברמלה ובין היתר בהמשך לחילופי דברים בנוגע לדירה המשותפת אמר לה "את לא חותמת אין בעיה, אני אראה לך לאן אביא אותך". נקבע מתחם ענישה 3-9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בן 10 חודשים הכולל הפעלת מאסר מותנה וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחתה וכך גם בקשת רשות לערער.

34. ת"פ (תל-אביב) 41124-11-17 מדינת ישראל נ' גאזלה (12.7.20)- הנאשם הודה והורשע בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. הנאשם שלח לגרושתו כ-79 הודעות "וואטסאפ", ובין היתר גידף אותה והשתמש בדברי בלע, ובנוסף כתב כי ישרוף את ביתה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ורכיבים נוספים. בית המשפט מצא לבטל את הרשעת הנאשם משיקולי שיקום ולנוכח פגיעה בעתידו והעמידו בצו מבחן לצד צו של"צ ופיצוי.

35. ת"פ (תל-אביב) 3444-10-20 מדינת ישראל נ' סלאבו (24.12.20)- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. הנאשם שלחלבית זוגו לשעבר משך מספר ימים הודעות מטרידות ומאיימות וכן הגיע למקום מגוריה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר וענישה נלוות. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 74, נכה, הסובל ממצב רפואי, ערירי, הנסמך על קצבת ביטוח לאומי, שהודה והביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי, בעל הרשעה קודמת אחת, ששהה במעצר ממש 17 ימים ולא מכן ששהה בתנאים מגבילים, עונש של 17 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת והתחייבות כספית.

36. ת"פ (פ"ת) 44843-03-16 מדינת ישראל נ' קליצבסקי (25.12.16)- הנאשם ללא עבר פלילי הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם הטריד את המתלונן, בן זוגו לשעבר, כך ששלח לו עשרות מסרונים בעלי תכנים מאיימים חלקם בפגיעה בגופו והתקשר אליו עשרות פעמים משך 4 חודשיים. יתרה מכך, הפר הנאשם בהמשך תנאים מגבילים שהוטלו עליו וביניהם איסור יצירת קשר עם המתלונן ושלח לו מספר מסרונים בוטים ובהם ייחל למותו ולהתאבדותו.

בהמשך, הנאשם משך כ-7 שעות התקשר למתלונן עשרות פעמים והשאיר הודעות מרובות במענה הקולי ושלח לו מסרונים בהן גידף את הנאשם ואיים עליו בפגיעה בגופו. עוד שהגיע שוטרים במטרה לעצור אותו, צעק לעברם, סירב לפתוח להם את הדלת משך כשעה וחצי ומשפתח השתולל, בעט בכיסאות, ירק ואיים כי ירצח אותם אם ייעצר. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, ששהה במעצר תקופה של כ-3 חודשים, והקשר בינו ובין המתלונן נותק, עונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות מאסר מותנה ופיצוי.

37. ת"פ (תל-אביב) 68376-02-19 מדינת ישראל נ' קמרי (עציר) (20.5.19) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של הפרת הוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים ופגיעה בפרטיות. משך תקופה של כחודשיים ימים ועל רקע רצונו כי המתלוננת, בת זוגתו לשעבר, תחזור אליו והשניים יחדשו את הקשר, הטריד הנאשם את המתלוננת באמצעות מתקן בזק והפר את פרטיותה ותוך הפרת תנאי הרחקה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר של 15 חודשים בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים ורכיבים נוספים.

38. ת.פ (שלום רמלה) 40754-05-19 מדינת ישראל נגד פלוני (16.12.19) - הנאשם הורשע על פי הודעתו בעובדות כתב אישום האוחז בחובו 6 אישומים ובעבירות כלפי המתלוננת, מי שהייתה אשתו, בין השאר הורשע בעבירות איומים, הטרדה, הפרת צווים שיפוטיים וכן בעבירות אלימות כלפי בת זוג. באשר לעבירות ההטרדה והאיומים שנמשכו על פני תקופה של כ-5.5 חודשים וכללו שיחות ומסרונים ובהם תוכן מאיים ומטריד נקבע מתחם ענישה של 8-18 חודשים. בעוד שלאישום השישי שעניינו אלימות נגד בת זוג נקבע מתחם ענישה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

39. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה המקובלת, אוסיף כי הצדדים הפנו לפסיקה שיש בה ללמד לטעמם על הענישה הנוהגת אך לא מצאתי כי הם דומים באופן מובהק למקרה שלפניי, ובהקשר אציין כי זה לא די בזהות מבחינת הוראות החיקוק.

40. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים.

התיק המצורף

41. לצורך קביעת גבולות המתחם כאן, לכאורה אפשר היה להסתפק במתחם שנקבע בבית המשפט השלום במסגרת גזר הדין שניתן בעניין השותף לדבר עבירה, קרי, בין 12-24 חודשים בגין עבירת ההתפרצות ובין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בגין עבירה של החזקת הסם לשימוש עצמי. אך מכיוון שבא כוח הנאשם לא חסך מאמץ לשכנע את בית המשפט לקבוע מתחם מקל בהרבה ובכדי שלא להותיר אבן שאינה הפוכה אסביר גם מדוע מתחם זה מקובל והגיוני בנסיבות העניין והוא גם תואם את מדיניות הענישה המקובלת.

42. הנאשם במעשיו פגע לא רק בזכותם של המתלוננים לקניין, אלא בראש ובראשונה בזכותם לפרטיות, בתחושת הביטחון והמוגנות. מדובר במקרה בו המתלוננים יצאו מביתם בשעת בוקר מוקדמת וחזרו בצהריי היום אז נמסר להם כי הנאשם והאחר חדרו לפרטיותם, הותירו את הדירה מבולגנת לאחר שרוקנו את תכולת כל מגירות הארון והשידה בחדיר השינה, הפכו מזרונים ונטלו רכוש יקר ערך. שווי הרכוש הגנוב הוא רב, כסף מזומן בסך של כ-25,000 ₪ ו-7,000 דולר; שרשראות ועגילים בשווי של כ-15,000 ₪.

43. אין צורך לדמיין את עוגמת הנפש, חיסרון הכיס והפגיעה במתלוננים שכן אלו העידו במשפט וסיפרו על החורבן שהותירו הנאשם והאחר במעשיהם (ראה סקירת עדויות המתלוננים בהכרעת הדין). ונשוב ונזכיר כי הפגיעה בקורבנות העבירה אינה מתמצת בפגיעה בכיסם ובממונם אלא שהפגיעה היא בתחושת המוגנות והביטחון האישי. והמעשים שבוצעו בצוותא גילמו סיכון משמעותי להתלקחות אירוע אלימים במפגש אקראי עם מי מבעלי הדירה. באשר לחומרה הגלומה בעבירות ההתפרצות לבית מגורים ראו מיני רבים: ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008); בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (08.01.2010); ע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל (24.5.2012). וכן לרע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014):

" עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

44. בהתאם למדיניות הענישה אותה התווה בית המשפט העליון בחינה של הפסיקה הנוהגת מלמדת כי לרוב בגין עבירת התפרצות לא מתוחכמת לבית מגורים, נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של המתחם 8-12 חודשים מאסר ועד 24 חודשי מאסר בגבול העליון. וזאת בהתאם לנסיבות האירוע. ברי כי העונש שהוטל בסופו של דבר, תלוי בנסיבות המעשה והעושה. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לעניינינו. רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.22); רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל (23.3.22); עפ"ג (תל-אביב) 45306-03-21 ספיאשוילי נ' מדינת ישראל (7.6.2021) עפ"ג (מרכז) 43759-09-19 מניאן נ' מדינת ישראל (11.2.2020); עפ"ג (תל-אביב) 63410-05-16 פרטוש נ' מדינת ישראל (8.6.2016); ת"פ 53363-03-19 מדינת ישראל נ' סבאג (22.6.2021); ת"פ (תל-אביב) 33768-02-16 מדינת ישראל נ' קריספיל (28.11.2018).

45. להשלמת התמונה אומר כי עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנתה ההגנה ולא מצאתי כי יש בהם לשנות מהקו שהוצג מעלה. נכון שאפשר למצוא פסקי דין בהם קבעו בתי המשפט מתחם עונש שהגבול התחתון שבו נמוך מ-12 חודשים אך מדובר במקרים בהם הנסיבות חריגות או ייחודיות המצדיקות סטייה ממתחם זה והם לא משקפים את הכלל. ולא עלה בידי ההגנה, על אף מאמציה לשכנע אחרת.

46. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע עבירת ההתפרצות, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון שעניינו התפרצות לבין מגורים 12-24 חודשי מאסר וענישה נלווית. בגין האישום השלישי שעניינו החזקת סם לצריכה עצמית - בהינתן סוג הסם, הכמות ונסיבות החזקה ובהתאם למדיניות הענישה הנהוגה הרי ייקבע המתחם בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

47. הצדדים לא טענו ואף לא מצאתי אני נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין) כדלקמן:

48. הנאשם יליד 1989 הודה והורשע בכתב האישום בתיק העיקרי. הודאתו חסכה את שמיעת עדויות והובילה לחיסכון בזמן ציבורי וכמובן יש לזקוף זאת לזכותו. עם זאת בתיק הצירוף ניהל הנאשם את המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות, ולו מינימלית. אין בכך, כמובן, כדי להביא להחמרה בעונשו, אך לבטח לא יהיה זכאי להקלה הניתנת למי שמודה, מייתר את הצורך בשמיעת עדויות, מביע חרטה ועושה ככל יכולתו לכפר על מעשיו הרעים. זאת ועוד, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן נטילת האחריות היא חלקית ועל כן אין להעניק לה את מלוא המשקל. הנאשם היה במעצר מאחורי סורג ובריאח ובהמשך נעצר בפיקוח אלקטרוני.

49. לחובת הנאשם עומדות 7 הרשעות קודמות רבות, בגין מגוון עבירות, רכוש, סמים ואלימות הוטלו עליו עונשים שונים ובהם עונשי מאסר בפועל ועונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. כמו כן עומדים ותלויים נגדו 2 מאסרים מותנים האחד בן 4 חודשים בגין עבירות של הטרדה ופגיעה בפרטיות והשני בן 6 חודשים בגין עבירת סמים (טעת/1-טעת/2). בחינת עברו הפלילי של הנאשם לצד נסיבות ביצוע העבירות בגין נותן את הדין, מלמדים כי עסקינן ברצייוויסט, הוא נוקט בדפוס פעולה כלפי נשים אשר מוצאות לסיים את הקשר עמו ופוגע בפרטיותו. ניכר כי ההליך המשפטי אינו מהווה גורם הרתעה ומציב גבול.

50. כן אקח בחשבון את נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי תסקירי שירות המבחן ובטיעוני באת כוח הנאשם. בתמצית הנאשם גדל בסביבה משפחתית מורכבת, שאופיינה בחוסר יציבות, מתן מענה חלקי לצרכיו הרגשיים וההתפתחויות והנאשם סבל מהיעדר דמויות יציבות, מכוונות ומציבות גבול. על רקע זאת, הנאשם חבר לגורמים שוליים ואימץ אורח חיים עברייני מגיל צעיר. הנאשם פיתח התמכרות ותלות בסמים וניכר כי אינו מבין את עומק ההתמכרות. שירות המבחן סבר התערבות טיפולית אינטנסיבית עשויה להפחית את רמת הסיכון, ועל אף הספקנות הרבה שהביע שירות המבחן לאורך הדרך באשר ליכולתו להיתרם ולהיתרם להליכים טיפוליים נעשו עמו אין ספור ניסיונות ומשך תקופה ארוכה. בית המשפט באופן יוצא דופן ואף חרף המלצת שירות המבחן ניסה לרתום אותו לטיפול, ובשלב מסוים אפשר היה להביע אופטימיות זהירה ביחס לאפשרות שיקום. הנאשם שוחרר לקהילה טיפולי ושהה בה כחודשיים ימים. עזב לאחר אירוע אלים ובלתי מווסת. והוא גם לא הצליח להעמיק ולהתמיד בטיפול במרכז ליחידה להתמכרויות. ניכר כי קיים קושי בקבלת סמכות והנאשם שב והביע חוסר אמון בגורמי הטיפול ובחר שלא לקבל את עמדותיהם המקצועיות. וכאשר הרגיש כי הדברים אינם מתנהלים לשביעות רצונו, מצא להרים ידיים והפסיק הטיפול.

51. בסיכומי של דבר, ישנו פער בולט בין רצונו של הנאשם בשיקום לבין התנהגותו והתנהלותו בפועל. המוטיבציה אותה ביטא הנאשם היא מילולית ונובעת מההליך המשפטי ולא מתוך הבנה ותובנה לחומרת מצבו. בצדק רב, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על הטלת עונש ממשי.

52. אין זה מופרך לסבור כי לו היה הנאשם ממשיך לפסוע בדרך שיקומית ואפשר היה להצביע על פוטנציאל

שיקומי, היה מקום לשקול סטייה ממתחם הענישה לקולה, כפי שגם נעשה בעניין שותפו לדבר עבירה שהושת עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות אך הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות ואולי רבות מידי שניתנו לו, ואין לו אלא להלין על עצמו. עם זאת, אי אפשר לומר כי מדובר במקרה בו אפסה התקווה לשינוי ולשיקום, ובאם רצונו של הנאשם להיגמל מסמים כן ואמיתי, יש לקוות כי ישכיל להשתלב בהליכי שיקום בין כותלי הכלא.

53. אכן העבירות בתיק הצירוף בוצעו לפני שנים רבות, אך מעיון בהשתלשלות ההליך מלמדת כי הימשכות ההליך נובעת בעיקר משום שבית המשפט מצא ליתן לנאשם הזדמנויות רבות להשתלב בהליך טיפולי, שכאמור הוא לא השכיל לנצל. ולכן הנאשם לא יוכל להנות מהקלה בשל חלוף הזמן.

54. נותר אפוא להכריע בסוגיית המאסרים המותנים. ידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירוצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר. ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית ובין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה כך תטה הכף לטובת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017)).

55. בנסיבות העניין, לנוכח אורכם של המאסרים המותנים, המועד בו ניתנו ובפרט העובדה כי המאסר המותנה הארוך בין השניים ניתן בגין עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית אך העבירה המפעילה היא החזקה לצריכה עצמית ובהינתן השינוי במדיניות הענישה נהוגה והפיכת עבירות השימוש למנהליות, יש מקום לחפוף את המאסרים המותנים זה לזה. לא מצאתי כל טעם לחרוג מהכלל ולחפוף חלק מהתקופה לעונש שיוטל כאן. כאמור, הנאשם בעל עבר פלילי, ניהל משפט בתיק העיקרי, לא נטל אחריות מלאה בשני התיקים ולמרבה הצער, אופק שיקומי לא בנמצא.

56. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין התיק העיקרי - 4 חודשי מאסר. בגין התיק המצורף אני גוזרת על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל. עונשי המאסר ירוצו בחופף זה לזה.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 56487-03-17 מיום 15.9.2020 וכן על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ 49176-03-13 מיום 3.4.2014. המאסרים על תנאי ירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בסעיף א' לעיל.

למען הסר ספק - הנאשם ירצה עונש מאסר בן 22 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס בשני התיקים שבכותרת.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג עוון למעט החזקת

נכס חשוד כגנוב, הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות.

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש ואלימות מסוג פשע;

ה. אני מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 12 חודשים מ.ת. 49176-03-13 מיום 3.4.2014. עונש הפסילה ירוצה במצטבר לכל עונש פסילה אחר ויחל מיום שחרורו של הנאשם מהכלא ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה.

ו. לא מצאתי כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש פסילה נוסף.

לבקשת הנאשם, הפיצויים ולאחר מכן הקנס ישולמו מתוך ערבון שהופקד מטעם הנאשם בהליכי המעצר והיתרה תושב לו בכפוף לכל דין. מובהר, כי רכיב זה בגזר הדין כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.